

Antoni de Bofarull copiant-ho d'En Feliu (1), ni de l'entrada a Granollers per ell mateix citada, del general La Motte el mateix dia, per a sortir l'endemà matí a l'encalç de l'exèrcit castellà que retornava a Tarragona. La nostra informació, doncs, és complementària i es refereix principalment a l'aportació que féu la vila de Granollers als esforços de tot Catalunya per a la defensa del Principat.

* * *

Després del començament de la guerra contra Castella i abans d'estar situada Catalunya sota la protecció i sobirania del rei de França, s'aixecaren en armes les poblacions per a atendre a la seva defensa. El dia 7 de Desembre l'exèrcit castellà, de 23,000 infants, 3,100 cavalls i 24 peces d'artilleria, sota les ordres del Marquès de los Vélez, sortia de Tortosa (la qual s'havia entregat ja pel Setembre), per tal de prendre Barcelona. El dia 23, la Diputació proclamà Comte de Barcelona a Lluís XIII de França i s'ordenà l'alçament del Sometent general (2). D'ocord amb aquestes ordres, tombé a Granollers, el dia 24 de Desembre del 1640, proposa el senyor Conseller en Cap i és aprovat per unanimitat, que «considerat que per correu dels senyors Diputats los es estat contat la gran necessitat hi ha de gent en la part de Tortosa y lo que se alsat un somatent general y lo mateix ha scrit lo Sr. M^o Domenech, síndich de la present vila, es persò de parer que sia alsat lo dit somatent general y que dita gent vaja a Barcelona a comparèixer devant los señors concellers de Barcelona y que lo Sr. Conceller segon vaja ab dita gent fins a Barcelona y que per gastar ab dita gent de aquí a Barcelona que per lo clavari de dita vila li sia donat deu lliuras.»

Però, a més la Universitat de la vila tenia diverses lleves de soldats enviats a diferents llocs de Catalunya i als quals havia de subvenir en sous i en la manutenció; així acorda, el dia 31 de Desembre del 1640, que «considerat que la vila de Granollers ha d'enviar en Castelló de Empuries los soldats extrets de la 2.º lleva per socorro dels quals la universitat de la present vila ha de enviar diners y vist que Pau Oliveres, esparter, es vingut de Castelló qui era de la primera lleva sen ha de tornar, es de parer que la universitat de la present vila entrega lo diner per lo socorro de dits soldats a Pau Oliveres y aquell dit Pau Oliveres lo dona a M^o Pere Pau Gorchs capità de dits soldats, pera que ell vaja socorrentlos cada dia.»

(1) Història crítica de Catalunya. Vol. 25. fgs. 237-38 Barcelona 1909.

(2) Història de Catalunya. Aulèstia i Pijoan i Moliné Brasés. Pags. 119-20 Barcelona Seguí, ed.